

DIUMENGE III DE QUARESMA (B) (Diumenge del signe del temple)

3. Santificació del temps (Litúrgia de les Hores).

Jesús ens convida a "pregar sempre sense defallir" (Lc 18,1), "vetlleu, doncs, i pregueu en tot moment" (Lc 21,36). Sant Pau ens invita a ser "constants en l'oració" (Rom 12,12), "sigueu constants en l'oració: en les vetlles feu accions de gràcies" (Col 4,2). Per això l'Església ens convida a l'oració:

"Crist ens va ensenyar que cal pregar sempre sense defallir (Lc 18,1) i l'Església, obeint fidelment aquest advertiment, no deixa mai de pregar i ens exhorta amb aquestes paraules: Per Jesucrist, oferim contínuament a Déu un sacrifici d'acció de gràcies (He 13,15). Compleix aquest precepte no solament amb la celebració de l'Eucaristia, sinó també d'altres maneres, sobretot amb la Litúrgia de les Hores, que, com altres accions litúrgiques, té la propietat, per una antiga tradició, de consagrar el curs del temps, tant de nit com de dia (cf. SC 83-84)" (OGLH 10).

Avui és difícil de seguir la recomanació de Crist de pregar constantment. Però Jesús en la seva vida mortal va seguir un ritme d'oració, com també ho feren els primers cristians. La pregària de la Litúrgia de les Hores no és moment aïllat del jorn, sinó moment de síntesi de tot el dia.

Santificar el temps vol dir dedicar-lo al servei de Déu, lloar el Pare que se'ns ha comunicat en el seu Fill per la Força de l'Esperit Sant. Reconèixer que el Verb en encarnar-se ha entrat en el temps, i des d'aleshores el temps és "temps de salvació", és temps sant, any sant sempre.

*Mn. Gerard Soler
Litúrgia viva. Litúrgia de les Hores, 8-3-15*